Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

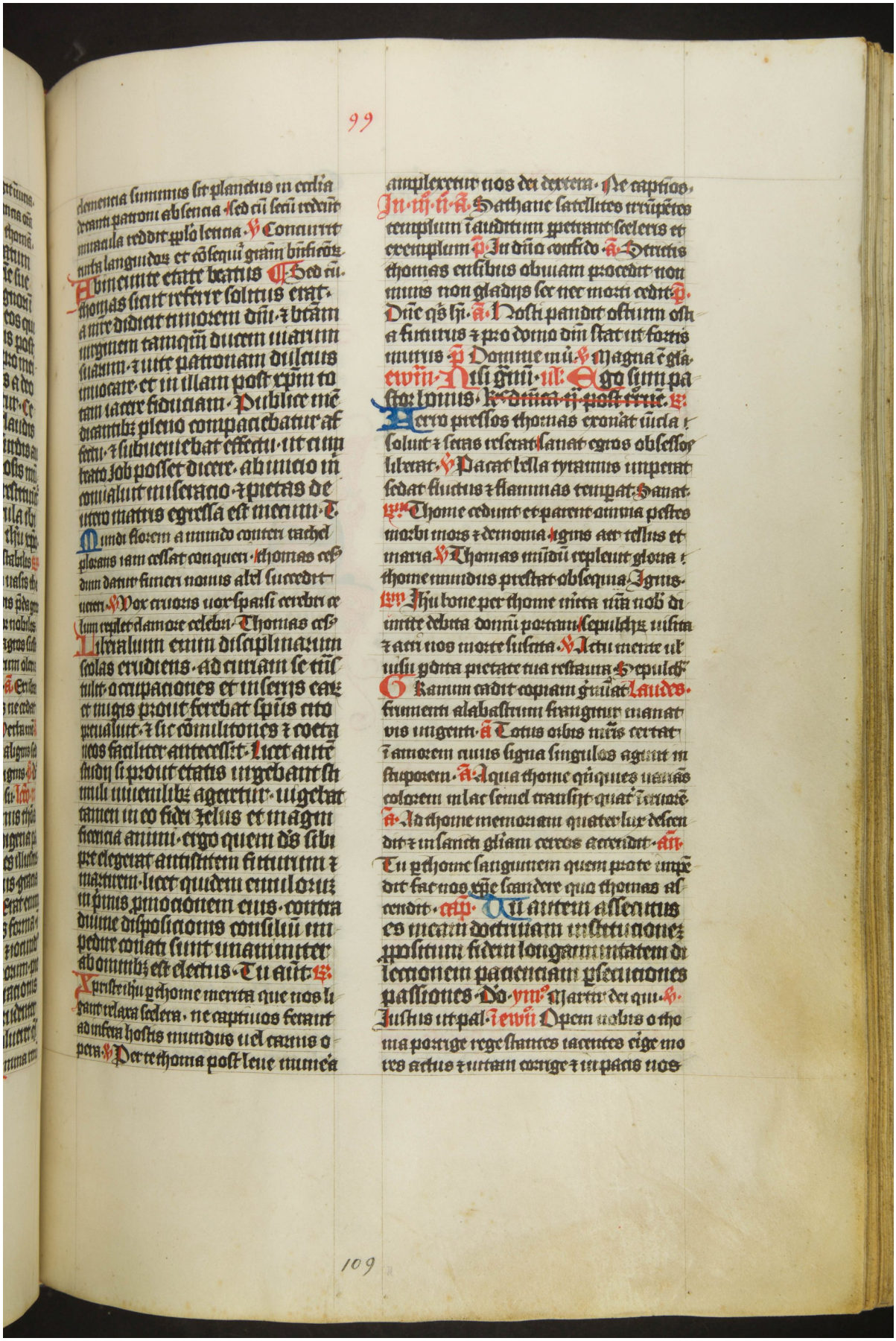

99

clemencia summus sit planctus in celis
deam patroni absencia sed cui seni reddit
mundi a tedit plo lencia ℣ Conamur
mira languidus et cõsequi gram bifeos
Abincunte enim beatus ¶ Sed cũ
thomas sicut refert solitus erat
a puer dilectat puerum dñi ⁊ bram
puyuem tamquũ dilectum uiatum
suum ⁊ uiter patronam diligens
uocare et in illam post xpm to
tam iacere fiducia ℣ Publice me
diamuls pleno compacebatur af
fectu ⁊ subiciebat effectu ut ei im
itato job posset dicere ab uinculo in
conualuit miseracio ⁊ pietas de
uero matris egressa est mecum ℣
Mundi florem a mundo contem tachel
gloriam iam cessat conquiescere thomas es
dum dantur finem nouus alel succedit
uicem ℣ Vox eruors uor spasi cerebri e
lum cyples clamore celebri Thomas es
Liberalium enim disciplinarum
scolas erudiens ad eruam se cõsi
tulit occupaciones et in seruis ca
et magis proiut ferebat spiis cito
preualuit ⁊ sic cõmilitones ⁊ coeta
neos facilter antecessit Licet autem
studij si proiut etatis urgebant sti
mili uiuendi ab agentur urgebat
tamen in eo fidei zelus et magni
ficencia animi ergo quem ds sibi
pre elegerat antistitem futurum ⁊
martirem licet quidem eum ab ortu
in primis primordiis eius contra
diuine dispoicionis consilium im
pedire conati sunt unanimiter
ab omnibus est electus Tu autem ℣
Xpe rex hiu ꝑ thome merita que nos li
bant relaxa scelera ne captiuos ferant
ad infera hostis mundus uel carnis o
pera ℣ Per te thoma post leue munera

ampleremur nos dei dexera ℣ Ne capiuos
In ·iii· n· A Hathane satellites irruperos
templum laudium petunt sceleris et
ex templum P In dño confido A Heretis
thomas enisibus obuiam procedit non
minus non gladius sed nec morti cedit P
Dñe qs hi A Nosti pandit ostium osti
a fimitus ⁊ pro domo dñi stat ut foris
murus P Domine mũ ℣ Magna ẽ gla
ewm Nili gmi ·ul· Ego sum pa
stor bonus ℟ dñam ·ii· post cruẽ ℣
Acro pressos thomas eronat cũcta
soluit ⁊ sacras reserat sanat egros obsessos
liberat ℣ Pacat bella tyrannus impenat
sedat fluctus ⁊ flammas rumpat ℣ Sanat
℟ Thome cedunt et parent omnia pestes
morbi mors ⁊ demonia ignis aer tellus et
maria ℣ Thomas mundũ repleuit gloria ⁊
thome mundus prestat obsequia Ignis
℟ Jhu bone per thome merita nũc nob di
mitte debita domũ portam sepulchri nihil
⁊ ac nos morte liberata ℣ Ictu mente ul
nili gloria precare nia restaura ℟ sepulchri
G Ramum cadit copiam gratiat Laudes
firmem alabastrum frangunt manat
vis unguem A Totus orbis mirs certat
⁊ amorem omnis signa singulos agunt in
stuporem A Aqua thome quinques mutas
colorem in lac semel transiit quat ⁊ iterat
A Ad thome memoriam quater lux descen
dit ⁊ in sancti gliam cereos accendit Ant
Tu ꝑ thome sanguinem quem pro te impe
dit fac nos ẽe laudere quo thomas as
cendit cap Vt autem assentius
es meam doctrinam institutionem
positum fidem longam unitatem di
lectionem patienciam psecuciones
passiones Dõ ·viii· Ysaiae dei qui ℣
Iustus ut pal ⁊ ewm Opem nobis o tho
ma porrige rege stantes iacentes erige mo
res actus ⁊ uitam corrige ⁊ in pacis nos

109